

Inbjudan

Vardagstryck

National Library
of Sweden

INBJUDAN

PÅ ÅLANDS ÖAR har ett skott av den svenska stammen redan under stenålderns avlägsna tid skjutit upp. Det fick under årtusenden hämta näring för sin kulturella och nationella utveckling direkt från sitt svenska moderland, med vilket det i allo delade ljust och lett. Sveriges rika andliga och materiella värden kommo även Ålands svenskar till godo. Genom tsariskt våld och Anjalaepigonernas fördärvliga inflytande stympades Sverige 1809, då även det urgamla svenska landskapet Åland lösslets från sitt verkliga hem. Men trots skilsmässan har dock i ålänningarnas hjärtan troheten och kärleken till Sverige hållits levande och stark. Öarnas folk ha under de senaste åren icke tröttnat att inför makterna i världen betyga sin allvarsfyllda åstundan att återknyta det brustna bandet. I förlitande på den ostridiga rättfärdigheten och uppriktigheten i sin strävan att fullt och helt få kallas svenskar ville de nå sitt mål på lagliga och öppna vägar. Deras hopp kom på skam.

Segermakternas imperialism vann lätt övertaget över en domnande svensk nationalvilja och för Sveriges ombud i Genève, den nuvarande regeringens chef, återstod intet annat än att avgiva en harmfylld protest mot självbestämningsrättens hänsynslösa kränkande och samtidigt, all lojalitet till trots, i mäktigt gripande ordalag ställa hela frågan under framtidens dom.

Sedermera har Åland i och genom Genèvekonventionen tillförsäkrats en särställning till skillnad från Österbotten, Nyland och andra delar av Finland.

Denna särställning, vilken Ålands folk genom svenskt bistånd, men huvudsakligen genom egen kraft tillkämpat sig, lär emellertid i längden icke vara tillfyllest. Den är en spindelväv blott emot den av Herrar Svinhuvud och Erich förutspådda »automatiska förfinskningen». Ålänningarna, svenskar av renaste typ, skola alltså oaktat allt motstånd och all motvilja påtvingas en konträr och låg kultur.

Kan ett folk, som tror på en ljus framtid, kan en nation, som icke levat ut, tillåta något sådant omedelbart utanför sin kulturs centrum, ett uråldrigt ariskt rikets huvudstad? Om så är, har germanernas adelsfolk, det svenska, redan börjat exemplifiera västerlandets undergång. »Vi stå alla däremot», skrev den nuvarande statsministern i 1908 års Ålandsfråga.

Och Eurasien har sedan dess ryckt gamla Sveriges hjärta närmare. Den finska rasens och andens manifestationer emot Sverige på senare år har Sveriges folk med kall motvilja konstaterat i hela deras överspändhet, vars sublima drag som alltid tenderat till sin motsats. Dessa faktiska manifestationer visa vad den numer tämligen rent ugriska randstaten Finland för i skölden emot alla svenskar, i Sverige, på Åland, i — Finland. Därefter hava vi att rätta oss. Vår av Topelius och Runeberg påverkade blick på Finland är icke längre förvänd, den har klarnat. Den är icke förändrad, utan förvandlad och förvandlingen är med nödtvång en reflex av den kulturella och etniska omvälvningen i Finland.

Dagens makthavare tillerkände Finland suveräniteten över Åland, *men den svenska anden på Åland, liksom även i Österbotten och Nyland, har sin suverän hos sig själv.* Där kommer den främmande rasen till korta. Men det kräves, att Sveriges folk lägger sin fredliga kulturs hela kraft i vågskålen till stamfrändernas hjälp. Och Åland är den av själva naturen skapade bryggan emellan svenskarna på denna och andra sidan Bottnen. Åland är lojalt sinnat

[illegible]

[illegible]

